

підприємців у сумі 11,1 млрд. грн. Це на 3,8 млрд. грн. більше, ніж за аналогічний період минулого року (у січні – вересні 2016 року надходження становили 7,4 млрд. грн.), темп росту надходжень з єдиного податку становить 151,1%.

Щорічно ДФС фіксує динаміку збільшення надходжень від платників єдиного податку на 2-3 млрд. грн. 70% відрхувань в основному припадають на підприємців третьої групи. Якщо у 2014 році обсяг сплаченого єдиного податку складав майже 3,5 млрд. грн., у 2015 році – 4,8 млрд. грн., то вже у 2016 році підприємці третьої групи сплатили майже 8,4 млрд. грн. Тільки за 9 місяців 2017 року обсяг сплаченого ними єдиного податку склав понад 8 млрд. грн. [2].

Питома вага єдиного податку у доходах місцевого бюджету міста Кропивницький за 9 місяців 2017 року становила 12%, або 88,1 млн. грн., з них: сплачений фізичними особами – 71,7 млн. грн., юридичними особами – 16,4 млн. грн. [1].

Станом на 1 жовтня 2017 року в Україні зареєстровано 1245,2 тис. фізичних осіб – підприємців, що застосовують спрощену систему оподаткування. Порівняно з аналогічним періодом минулого року кількість зареєстрованих платників єдиного податку збільшилась майже на 137 тис. осіб [2].

Збільшення доходів від єдиного податку та прийняття рішення про залишення його у місцевому бюджету сприяє поліпшенню фінансового вирішення проблем регіонального рівня.

Література

1. Видатки загального фонду міського бюджету Кропивницького у 2017 році зросли в середньому у 1,5 рази // Офіційний портал Кіровоградської міської ради. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kr-rada.gov.ua/news/vidatki-zagalnogo-fondu-miskogo-byudzhetu-kropivnitskogo-u-2017-rotsi-zrosli-v-serednomu-u-15-razi.html>

2. ДФС: З початку року фізичні особи – підприємці сплатили до бюджету 11,1 млрд. грн. єдиного податку // Офіційний портал Державної фіскальної служби України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/313393.html>

3. Мединська Т.В. Єдиний податок у формуванні доходів місцевих бюджетів та податковий контроль за його сплатою / Т.В. Мединська // Сталій розвиток економіки. – 2014. – № 2 (24). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe

4. Податковий кодекс України / Верховна Рада України // затв. Законом від 02.12.2010 р. № 2755-VI; (Редакція станом на 10.09.2017). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17

Алексєєнко Т.О., студентка
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансово-господарська діяльність будь-якого підприємства є неможливою без вкладення коштів, які можуть мати власний, залучений та позиковий характер. Інвестиції є визначальним фактором економічного розвитку будь-якої країни та

забезпечення конкурентоспроможності та успішної діяльності окремого підприємства. Для отримання інвестиційних ресурсів підприємство повинно відповідати ряду характеристик, тобто бути інвестиційно привабливим [1]. Тому першочерговим завданням, виконання якого зумовлює успіх у конкурентній боротьбі, є максимальне підвищення інвестиційної привабливості об'єкту.

Метою цієї роботи є дослідження основних методів та організаційно-економічного забезпечення підвищення інвестиційної привабливості підприємства на основі аналізу оцінювання особливостей, управління нею та сучасного стану на підприємствах України.

У сучасній економічній літературі немає чіткості у визначенні сутності інвестиційної привабливості та системи методів її оцінювання. Тому є актуальним є дослідження цієї категорії, її видів та умов формування [2]. Інвестиційна привабливість – це не тільки фінансово-економічний показник, а й модель кількісних і якісних показників – оцінок зовнішнього середовища (політичного, економічного, соціального правового) і внутрішнього позиціонування об'єкта у ньому, оцінка фінансово-технічного потенціалу об'єкта, що дає змогу впливати на кінцевий результат діяльності. Інвестиційна привабливість визначається комплексом різноманітних факторів, перелік і вага яких може змінюватись в залежності від: цілей інвесторів; виробничо-технічних особливостей підприємства, у яке інвестуються кошти; специфіки економічного розвитку підприємства у теперішній час та у минулому, а також очікуваних темпів його зростання; комплексу зовнішніх факторів, зокрема діючого законодавства, екологічної ситуації, рівня конкуренції. Ступінь інвестиційної привабливості підприємства є індикатором, показання якого дозволяють зробити висновки потенційним інвесторам про необхідність і доцільність вкладення фінансових засобів саме в даний об'єкт [3].

На сучасному етапі актуальними є питання не лише обґрунтування системної оцінки та формування комплексу факторів підвищення інвестиційної привабливості підприємств, а й забезпечення процесу її досягнення, шляхом ефективного управління через комплекс методів, способів та засобів цілеспрямованого організуючого впливу на інвестиційну діяльність підприємств, зокрема економічних, організаційних, мотиваційних тощо.

На сьогоднішній день сформовано велику кількість методик визначення як інвестиційної привабливості окремого підприємства, так і ранжування їх сукупності згідно з вимогами інвестора [4]. Вчені виділяють п'ять груп критеріїв, які використовуються для визначення інвестиційної привабливості: майновий стан, ліквідність, фінансова стійкість, ділова активність та рентабельність, кожна з яких має відповідну групу показників [5]. Але крім показників, інвестором також враховуються такі фактори, як інвестиційна привабливість на мезоекономічному рівні, аналіз руху грошових коштів; вплив зовнішніх та внутрішніх ризиків. В Україні на макрорівні основними характеристиками інвестиційної привабливості є стан політичного, економічного та соціального середовища, а на мікрорівні – рівень капіталізації або ринкова вартість підприємства [6].

Необхідно також дослідити, як оцінюється інвестиційна привабливість компаній в світі, де поширена велика кількість рейтингових процедур. Найбільш популярними є: Fortune 500, Global 1000, BusinessWeek 1000. Вони оцінюють інвестиційну привабливість, виходячи з фінансово-господарських показників

підприємств: об'єми доходів, прибутків, активів; ефективність інвестицій; збільшення прибутків, доходів, працівників; рівень ринкової вартості компанії.

Мета і зміст управління інвестиційною привабливістю реалізуються при вирішенні таких завдань, як управління виробничим і фінансовим ризиками, маркетингом, факторами вартості, формування інвестиційного іміджу підприємства. Завдання управління інвестиційною привабливістю можна сформулювати таким чином:

- по-перше – управління інвестиційними ризиками – виробничими і фінансовим, за допомогою чого буде забезпечуватися управління фінансовими характеристиками підприємства – його прибутковістю і платоспроможністю;
- по-друге – підтримка та нарощування інвестиційної вартості;
- по-третє – створення привабливого іміджу підприємства для інвестора шляхом інформування про свою діяльність [7].

Основні методи підвищення інвестиційної привабливості лежать у основі теоретичного обґрунтування проблеми формування достатньої конкурентоспроможності підприємства на інвестиційному ринку й безперечно пов'язані з загальними факторами інвестиційної привабливості, які укрупнено можна розподілити на: фінансово-економічні; соціальні; інформаційні.

Найсуттєвіший вплив на формування рівня інвестиційної привабливості підприємства має перша група, до якої відносяться: підвищення ефективності використання основних фондів на підприємстві; зростання якості управління кредиторською й дебіторською заборгованістю; ріст ефективності використання оборотних коштів; удосконалення управління прибутком підприємства; запровадження маркетингових заходів та управління якістю; підвищення ефективності управління ціноутворенням на продукцію підприємства; зростання ефективності діяльності підприємства за рахунок впровадження екологічно безпечного обладнання; налагодження та якості діяльності внутрішнього аудиту [8].

Найбільш важливими організаційно-економічними факторами підвищення інвестиційної привабливості підприємств є фінансове оздоровлення; визначення ефективності капіталовкладень; своєчасна і правильна оцінка фінансового стану підприємства; раціональне використання робочого часу та трудового потенціалу підприємства; залучення іноземного досвіду при оцінці та підвищенні інвестиційної привабливості; використання механізмів корпоративного менеджменту.

Україна поки що відстає від розвинених країн у забезпеченні національної конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості [9]. Серед чинників макrorівня найбільш негативний вплив на інвестиційні процеси для підприємств є: існуюча податкова система і корупція в держапараті, несприятливий інвестиційний клімат, причинами і одночасно проявами якого є недосконалість законодавчої бази, відсутність реальних форм підтримки малого бізнесу і ефективних заходів економічного стимулювання, незабезпеченість страхового ринку, відсутність пільгового кредитування особливо виробничої сфери, неефективність кадрової підготовки підприємців, низька ефективність капіталовкладень.

На сучасному етапі розвитку економіки значна кількість підприємств України знаходиться в кризовому становищі. Це зумовлено майже критичним ступенем зносу основних виробничих фондів, який призводить до зменшення

виробничих потужностей підприємств, зниження ступеня їх прибутковості. За даними Державного комітету статистики України 95% інвестицій в основні фонди відбувається за рахунок власних коштів підприємств, а оскільки зростає рівень їх збитковості, використання даного джерела не забезпечує необхідного рівня відтворення основних фондів. У ситуації, що склалася, підприємства не мають можливості здійснювати інвестування в необхідних обсягах, тому актуальності набуває підвищення інвестиційної привабливості за рахунок залучення коштів іноземних інвесторів. Слід зазначити, що дане джерело використовується в Україні в дуже обмеженому обсязі та потребує розвитку, оскільки, як свідчить досвід розвинених країн, залучення інвестицій за рахунок даного джерела сприяє розвитку підприємств та покращенню стану економіки в цілому [3].

На сьогоднішній день підвищення інвестиційної привабливості підприємства є важливою і актуальною задачею, для чого існує широкий спектр методів та шляхів її підвищення. У першу чергу необхідно проаналізувати всі чинники, які впливають на привабливість підприємства, розробити ефективне оцінювання та систему управління нею. Визначені фактори формування інвестиційної привабливості підприємства є надзвичайно важливими для проведення аналізу його функціонування підприємства, виявлення відхилення, закономірностей та тенденцій розвитку. Це дає можливість використовувати переваги підприємства, а також вчасно запобігати дії негативних чинників. Важливим є вирішення проблеми вибору методу оцінки інвестиційної привабливості підприємства, оскільки кожен з суб'єктів інвестиційного процесу переслідує свої інтереси, і тому метод визначення привабливості повинен враховувати їх специфіку.

Література

1. Хобта В.М. Активізація і підвищення ефективності інвестиційних процесів на підприємствах: Монографія/ Хобта В.М., Мешков А.В., Попова О.Ю; НАН України, Ін-т економіки промисловості, ДНТУ. – Донецьк 2005.
2. Лиса О.І. Напрями підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектора економіки Західного регіону України [Електронний ресурс]. / О.І. Лиса // Науковий вісник НЛТУ України: Збірник науково-технічних праць. – Львів: РВВ НЛТУ України, 2011. – Вип. 21.03. – С. 203-211.
3. Хобта В.М., Мешков А.В. Формування та підвищення інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: економічна – Донецьк: ДВНЗ "ДонНТУ". – Випуск 36-1– 2009 – с. 118-125.
4. Гончарук А. Г. Інвестиційна привабливість промислового підприємства як об'єкт управління / А.Г. Гончарук., А.А. Яцик // Науковий журнал "Економіка харчової промисловості". – 2011. – № 4(12). – С. 29–33.
5. Кунцевич В.О. Підходи до діагностики фінансового потенціалу підприємства // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – №1. – С. 68-75. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: навч. пос. – Київ: ЦНЛ, 2004.- 376 с.
6. Гавва В.Н., Божко Е.А. Потенціал підприємства: формування та оцінювання: Навч. посібн. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 224 с.
7. Коюда О.П. Інноваційна діяльність: від оцінки привабливості до інвестиційного забезпечення: [монографія] / О.П. Коюда, В.Ф. Колесніченко. – Х.: [ХНЕУ], 2009. – 275 с.
8. Катан Л.І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства/ Л.І. Катан / Финансовые рынки и ценные бумаги. – 2010. – № 17. – С. 23-25.
9. Гаврилюк О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / О.В. Гаврилюк. – Фінанси України. – 2008. – №2. – С. 68-81.